

Труд

1967 26

СЕПТЕМВРИ
ВТОРНИКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 116

(2307)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ

Нашият народ обича и святото си славното си минало. То е хубав наикит на гърдите на Родина, символ на доблестта на народа, глас на непогннатата му вяра в доброто през цялото петвековно отоманско иго...

Търновград е един от бисерите на Родината. През него е текла живата вода на Отечеството от самото начало на XII век до ивановото на освободителите през XIX век. Знаят се легендите, преданията. Знаят се подвизите на войнството, потегляло оттук за бран с ромен и кръстоносци. Зна-

ят се и буните, клокачили една след друга...

Затова е свят този град, затова тук се спират поклонниците.

И... хубаво е, че се роди такъв празник — Поглед към вековете — символ и истина, който всяка година да връща сърцата ни при един от изверите на редолюбивост.

Началото на празника бе сномта. Започна привечер. Започна оттам, откъдето е тръгвало браяното войнство на Асен и Петър, на Калоян и Иван Асен II...

Отрано на площада пред арменската крепост се е събрал народ. Множеството е заляло улиците, площада пред Царевец. Издънът е целият град. Дошли са много гости от София, Плевен, Ловеч, Търговище, Габрово, Сливен, Грозин и всички градове на околността. Над Царевец лежи тишина. Само на белия лоб на Патриаршията още не е догорял димът. И като да продължи зарево, да възпира нощта, на върха пламва жертвеник. Изпод каменната арка на хълма излизат страни копници с копня, щикове и ризници. Те спират в полукръг на площада. Зад тях греят факли, чиято отблясъци заиграват по шлемовете, по засианите лица на двете редни факлоносци.

Бият барабани. Фанфаристи в бойни доспехи засвирват.

„Откога се й, мила моя майно, зора зазоряла, оттогас се й, мила моя майно, войска провряла“...

Прочувствен миг. Тръпки ползват в гърдите. Сигналът се изплъква към четирите посоки на света.

Празникът е открит.

Представя се сцена от завръщането на Калоян в Търновград след победата при Адрианопол с пленения Балдуин Фландрски. Може би така, а може би не точно така е било, но мигът те пренася векове назад.

Кратка символична картина. Тя връща мислите ти при представата за оня величав миг от 1205 година, когато тук пред Царевец един алчен владетел влиза с наведена глава в столицата на Втората българска държава.

Ето и сцена, представляваща въстанието на Ивайло, друга — миг от живота на Иван Александър, на Иван Шишман, турското нашествие, Велчовата зава, Бачо Киро пред съда на османлиите, посрещането на освободителите...

И... самата история сякаш минава край теб.

Същите сцени бяха представени на площад „Велчова зава“, пред „Паметника на обесените“, на площад „Девети септември“.

А на Света гора едвал ли някога се е обирали толкова много народ. Лолу градът греє във вечерната си позлата, опасал с навиза си Карталя, Варуша, Трапезица и Царевец, като да е слязло небето долу.

Тук — нови чувства, нова омая. Царевград Търнов! Богоспасни Царевград! Царица на градовете! Втори Константинопол, трети Рим, стани! Безсмъртни сенки на миналото, владетели на вековете, явете се тази нощ! Потомците ви зоват... — прозвучава възшебният глас на скъпия ни Константин Кисимов от магнетофонен запис.

С участието на артисти от София и Велико Търново (автор на лиричния свързочен текст е поетът Матей Шопкин) беше представен спектакъл-композиция с откъси от историческите песни „Иванко“, „Самуил“, „Еретици“, „Дъщерята на Калоян“, „Царица Теодора“ и „Ивайло“.

Приказка и действителност! Това бе първата вечер на празника „Поглед към вековете“. Празникът продължава.

Ил. МОНОВ

ПРАЗНИК НА ГРАНИЧНАТА БРАЗДА

Машиностроителите празнуваха

На 24 септември в красивата местност край хижа „Божур“ — Горна Оряховица се състоя тържествен туристически събор по случай Деня на машиностроителя. Той беше организиран от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката, Окръжния комитет на Комсомола и Окръжния съвет на БТС.

Пред многобройните участници Никол Невел от Окръжния комитет на ДКМС изнесе доклад за резултатите от работата и участието на младите машиностроители в съевановането, посветено на празника. За постигнатите високи успехи на комсомолската организация при Завода за радиоприемници във Велико Търново беше връчено преходното червено знаме на Окръжния комитет на Профсъюза и на Окръжния комитет на Комсомола. Поднесени бяха и индивидуални награди на 17 млади машиностроители. Работниците-комсомолци от ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица отпразниха празникът комсомолците от околността за активно участие в подобряването на производството, трудова дисциплина и дните до XI конгрес да бъдат обомени за дни на ударен комсомолски труд.

След деловата част самодейните колективи от машиностроенето изнесоха богата и разнообразна програма. Особено добре се представиха колективите от ДМЗ „Червена звезда“ край гара Дебелец със своите патриотични и планинарски песни, самодейните от ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш и други, а от индивидуалните изпълнители — Павлина Караиванова, Стефан Радлев, Панка Панева, Мария Трендафилова и други.

Тр. ЦАНЕВ

Войнското и патриотичното възпитание на младежта и народа — това е най-важният проблем, който възнува окръжната партийна организация, Комсомола, обществено. Наследили богати традиции на българщината, трудещите се от Великотърновския край и днес ги развиват и обогатяват. Донаторен сбор с ритуали пред Царевец от времето на Втората българска държава, преглед на маршовата строева песен, традиционните тържества „Поглед към вековете“, месеца на военнопатриотичния филм, срещи с ветерани — участници в Отечествената война, съпротивата, шефство над военни поделени, вечери на донаторника, гостуване на военни поделения — всичко това обличава и заявява връзките между народ и армия, събужда в душите на хората безпределна любов към Родината, непрестанен стремеж към образцово изпълнение на всяка задача за шастнето и благодеянието на българския народ, на Народна република България.

Едва ли бихме могли да възкажем за многогранната дейност в селата и градовете на околността по военнопатриотичното възпитание. Тя не може да се измери с броя на осъществяваните мероприятия. Онова, което оставя следа в душата и съзнанието на човека, което събужда у него вътрешен полтик към нови дела е необхватно. И все пак неделният празник на дружбата на граничната бразда сякаш като във фокус показва нещо много важно, решаващо в това направление.

ГРАНИЧНА БРАЗДА

Всеки си я представя по различен, но у всекиго има едно чувство, че зад нея вече няма Родина, че тя обгражда нашия дом, нашето семейство — най-скъпото, каквото имаме на земята.

С такива мисли към граничните застави на поделенията на офи-

цера Ангелов, на южната граница, а събота потеглиха над 200 души от околността. Това бяха представители на повече от 20 предприятия, кооперативни стопанства, училища, тогнали с поръчение да се гледат с граничарите, да подпишат договори за неразривна дружба.

В автобусите и колите грижливо се пазеха много подаръци, в които е скътана признателността на трудещите се към граничаря. Над 200 различни подаръка носеше само представителната група на ТКЗС „Георги Димитров“ — Полски Сеновец. Тя не беше многобройна, но с нея към границата сякаш пътуваше населението от цялата община. Дълго преди търването на пратениците на общината във всяка бригада, всяко заведение за комунистически труд, в пионерските дружини и отряди съчиняват предмет след предмет. А повече от 10 са техните момчета, които крачат в граничните наряди...

Привечер колоната се установи в Момчилград. Майки и бащи, близки на граничари от нашия скръг веднага попадат в прегръдките на своите синове. После граничари и гости се смесват и подхващат оживени разговори. Сред множеството са и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, първият секретар на Окръжния комитет на БКП в Кърджали Георги Петров, секретарят на Окръжния комитет на Отечественния фронт Ненко Цанков, секретарят на Окръжния съвет на профсъюзите Иван Шишков, секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Иван Кръстев, началникът на Великотърновското военно окръжие полковник Лалов и др. На градския площад се състоя митинг-заря по случай Деня на Народната армия. Вървящо слово произнесе секретарят на Момчилградския комитет на БКП Желязко Димитров.

След зарята жителите на града и граничарите изпълниха до последното място летния кинотеатър „Димитър Благоев“. Тук се състоя изключително сърдечна

Др. Йордан Костов и полковник Ангелов разговарят с граничари, между които са и Стоян Петров от Камел, Емануил Маринов от Драгомирово, Георги Трифонов от Долна Липница и Янко Цветков от Кесарево.

тър. В продължение на час и половина те се наслаждаваха на майсторството и виртуозността на танцовия ансамбъл „Победа“ при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново. До полунощ звучаха песните и продължиха танците от поречието на Янтра.

Откога се й, мила моя майно, зора зазоряла, оттогас се й, мила моя майно, войска провряла...

Едва стихва песента и градът се събужда. Граничари и граждани вече се отправят към кинотеатър „Димитър Благоев“. Тук се състоя изключително сърдечна

и възнуваща среща между граничари и великотърновчани. В словото си офицерът Ангелов разказа за героичния подвиг на защитниците на родните граници. Чие сме особено щастливи, каза той, да ви видим между нас, горещо да благодарим на граничарските майки и бащи, отгледали и възпитали прекрасни младежи, които и в тези възнуващи мигове, и денем и нощем, и в студ и зной охраняват свещените граници на нашия участък. Вашите синове носят мъжествено службата, защото са възпитани от Партията и Димитровския комсомол, защото носят в сърцата и душите си легендите за животворния дух на

българщината, легендите за Царевец и Трапезица, за люлката на социализма в България.

Всички със затаен дъх слушаха за подвизите на нашите славни граничари, за бойната и политическа подготовка, за връзките с родния край, за високата политическа съзнателност и революционна бдителност, за безграничната любов към Съветския съюз — целия социалистически лагер.

Посрещат с бурни и продължителни ръкопляскания на трибуна заставата др. Йордан Костов. С обветрелите си и загорели от слънцето лица, със силните си ръце и изпълнени с гордост сърца за постигнатите от вас успехи, казва той, ние ви носим родния полк на кооперативните поля, приятния шум на машините от заводите и фабриките, носим ви обичта на всичко скъпо за вас, останало в родния край.

Днешната наша среща, каза по-нататък др. Костов, аз бих я нарекъл

ОБЩ ПРАЗНИК НА ДРУЖБАТА

Тя става в Деня на 23-годишнината от създаването на Българската народна армия. Върху нея дава отпечатък полувековният юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция — най-епохалното събитие през настоящата година. Тя става в дните на Месеца на българо-съветската дружба. Подробно др. Костов говори за животворната българо-съветска дружба, за плодотворна тази дружба, които преобладава Родината. С големи подробности първият секретар на Окръжния комитет на Партията запозна граничарите с успехите на трудещите се от Великотърновския окръг, с перспективите на неговото развитие. Той съобщил, че във Велико Търново успешно се изгражда новият завод за теле-

(Следва на 4 стр.)

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

СКЪПИ ГОСТИ

В събота след обед в старата българска столица пристигна гостуващата у нас, по случай Месеца на българо-съветската дружба, съветска делегация, възглавявана от туркменския поет Анна Югов. Заедно с гостите бяха и първият секретар на Съветското посолство в София Геннадий Гавриков и главният редактор на списание „Българо-съветска дружба“ Ангел Тодоров.

На площад „Велчова зава“ пратениците на нашия освободител бяха по братски посрещнати от секретаря на Градския комитет на Партията Николай Цонев, от председателя на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Цоньо Цонев и секретарката на Градския народен съвет Невяна Христова.

Членовете на делегацията разгледаха забележителности

те на древния град.

ДРУЖБА НАВЕКИ

Навред в окръга сега, през дните на Месеца на българо-съветската дружба, стават възнуващи събирания. Трудови те хора от градове и села изразяват своята любов и признателност, изказват най-топли те си чувства към народите на Съветския съюз.

Многолюдно събрание на българо-съветската дружба се състоя в лекъ и в Долна Оряховица. Гости на кооператорите бяха и група съветски граждани.

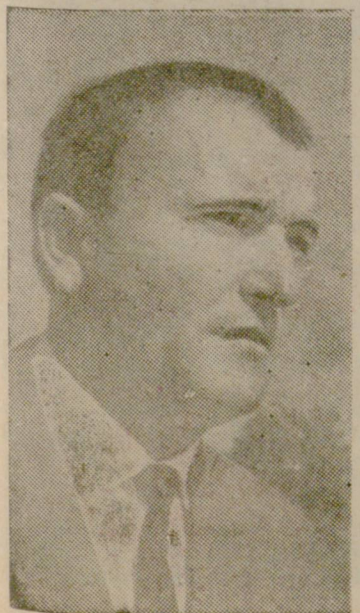
Доклад за вековната дружба прочете другарят Христо Кожухаров — зав. отдел „Агитация и пропаганда“ при Окръжния комитет на БКП.

Бяха изпратени телеграми до Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

Ив. Тодоров

Дълго се любуваха членовете на съветската делегация на чудната панорама на града.

НАШАТА ЗАДАЧА Е: 700 кг ПШЕНИЦА СРЕДНО ОТ ДЕКАР

Атанас КОЛЧЕВ

председател на ТКЗС — с. Преселени, Толбухинско.

Тази година трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Преселени, Толбухинско, получи от цялата площ — 14 800 дка — по 571,5 кг среден добив пшеница. За 1968 година стопанството ще се бори за получаването на 700 кг пшеница средно от декар.

ЗА ТРАДИЦИЯТА И... УСПЕХИТЕ

От три години насам традицията стана в нашия окръг, под ръководството на Окръжния комитет на БКП, да се провеждат редовно съвещания с целия партия и стопански актив, с всички специалисти по въпросите на отглеждането на пшеницата. На тези съвещания се приемат конкретни мерки, а под шефството на нашия добруджански институт по пшеницата и слън-

чогледа се набелязва и конкретна агротехниката по отглеждането й. Това се налага и от условията, че 40 на сто от обработваемата земя в нашия окръг се заема от тази главна култура и общо площта на пшеницата е 1 180 000 декара. Така станало и в края на август 1966 г., когато Окръжният комитет на Партията в Толбухин, използвайки постигнатите резултати в Института по пшеницата и слънчогледа, постави задачата за 400 кг пшеница от декар през

1967 година. По-късно, на годишната партийна конференция в нашето стопанство, състояла се на 29 септември същата година, беше решено стопанството ни да се бори за 500 кг среден добив пшеница от декар.

Това бе голяма и отговорна задача. Решението се пренесе във всички първични партийни организации, бригадите, сред всички кооператори. Големият и малки започнаха да говорят за голямото обещание. Намираха се и малцина, които не вярваха. С нас беше мнозинството кооператори, помощта на ИПС и най-важното — горещата подкрепа на бюрото на Окръжния комитет на БКП за материалното и техническото обезпечаване на този добив. Извършена бе голяма работа по подбора на кадри за сеитбата,

за торенето, за обеззаразяване на семената, дори за пренасяне на семената до полето. С всички тези кадри — механизатори и други изпълнители, беше изучена до подробности цялостната технология на пшеницата. Тия мерки и набелязани те материали стимули за всички участъци в сеитбата лежат в основата на нашите успехи през 1967 година.

Сега с радост отчитаме от 14 800 дка средно по 571,5 кг пшеница среден добив. Първенецът на стопанството — младежката тракторна бригада за комлексна механизация, която отглежда 5000 дка пшеница, получи по 606 кг чисто зърно от декар. Само от надплановото производство стопанството реализира 450 000 лева, а разходите за пшеницата на цялата площ

(материални, трудови и косвени) възлизат по неокончателни данни около 400 000 лева. По такъв начин на стопанството от пшеницата остават над 700 000 дка, чист доход, средно на декар 45—50 лева. Средно за три години — 1965/66/67 от как започнахме с високи норми да торим, добивът от тази култура за стопанството достигна средно 462 килограма. Площта е била около 15 000 дка, не се е увеличавала, нито е намалявала. Пшеницата обогати стопанството, неговите фондове и кооператорите. Само тази година стопанството предаде в държавните складове близо 7000 т пшеница.

ОСНОВНИТЕ МОМЕНТИ НАШАТА РАБОТА

Кои са основните моменти на

нашата работа, на кое ние обръщаме най-голямо внимание при отглеждането на тази култура.

При нас от три години засяваме само сорта „Безостая-1“. Готови сме да засяваме и други сортове, ако те превъзхождат по качество този сорт. Поневидимостта няма такива, но в скоростта на зреене нашият ИПС обещаваше. Основната обработка се състои в оран с плуг, снабден с предплужник, на дълбочина не по-малко от 25 см. Непосредствено след плуга е закачена ротационна брана, която идеално заравнява повърхността на почвата и натрошава повърхностните буци. На следващия ден с верижан трактор оранта се брашува и дискова съчетано, при нужда се използват и валдаи, отново се дискова и то толкова пъти, колкото е необходимо за довеждане почвата и илсало

(Следва на 3 стр.)

ПРАТЕНИК НА ЛЕНИН

(Из книгата „Пратеник на Ленин“
от Сотир Черкезов)

През месец март 1918 г. съветското правителство се премести от Петербург в Москва. Аз попаднах на работата в комисариата по просветата и пропагандата. Пренасях с вагони литература по фронтовете — към Воронеж, Рига, Чернигов, там, където се биеше Съветската армия.

В началото на месец декември 1918 г. в Москва се получи новина, която развълнува всички. От уста на уста се носеше, че в България под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция и пропагандата на тесните социалисти на родът се разбунтувал. Войниците от Южния фронт напуснали позициите си, основали в град Радомир република и тръгнали към София да свалят от власт и да накажат кобурга Фердинанд. Въстаналите войници били посрещнати край Владай от юнкери и германски части и били разгромени. Чужди войски били завзели София и се отправили към Дунав и Черно море.

Понеже по онова време нямаше радио, а и младата още неукрепнала съветска държава беше заобиколена от всякъде с врагове и бе изолирана от външния свят, нямаше как да се провери достоверността на тези слухове. Новините идваха по дипломатически път от Финландия, но не всякога бяха верни.

За станалите събития в България се заинтересуваха всички, най-много Ленин, за когото България бе мила, братска страна.

Към 7 декември 1918 г. ме срещна другарката Александра Колонтай. Тя беше хубава жена, с открит поглед.

Другарю Черкезов — обрвна се тя ласкаво към мене, — елате, моля ви, да отидем в кабинета на Кръстис Раковски, за да поговорим. По това време Раковски беше народен комисар. Моят сънародник ме прие любезно. Оказа се, че двамата бяха вече няколкократно разговаряли за събитията в България.

Другарю Черкезов, знае ли нещо повече за събитията в България?

— Само това, което се разказва.

— Аз обсъждах с другарката Колонтай въпроса да

пратим човек до България със специално поръчение да се срещне лично с другаря Димитър Благоев и да узнае от него действителното положение у нас.

— Даваше си сметка мнението по този въпрос на Серго Орджоникидзе, който беше съгласен да замине за България — каза бавно Колонтай, като ме погледна вни мателно право в очите, сякаш искаше да каже: „Вие бихте ли били съгласни да заминете?“ — Но другарят Ленин — продължи тя — му възложи друга голяма, благородна и напрегната задача. Той и Сергей Миронович Киров ще заминат да закупят жито за гладуващото петербургско и московско население.

— Ленин бие тревога — намеси се Раковски. — „Защо ни е тържествува без народ“. Затова сега Серго заминава за Украйна, която германците ограбват безмилостно, а Сергей Миронович заминава в Астрахан — към татарската житница по река Волга. — Както виждате, другарю Черкезов — каза Колонтай, — всички служим на делото на революцията. Вие бихте ли се съгласили да ви изпратим до България? Във вас имаме абсолютно доверие. Доказали сте предаността си към революцията, пък и Владимир Ильич добре ви познава. Мисля, че след казваме с другаря Раковски, той ще се съгласи.

— Обещал съм пред другаря Ленин да служа вярно, честно и всеотдайно на революцията. Предайте му моля, че съм готов да изпълня задачата.

Колонтай разтърси силно десницата ми и каза:

— Още днес ще докладвам на Владимир Ильич за нашия разговор. Моля ви, елате утре сутринта в кабинета ми.

На следното утро почух на вратата и влязох в кабинета на Александра Колонтай, която беше седнала зад бюрото си и замислено пишеше нещо. Сепна се от моето влизане и вдигна глава.

— Тъкмо навреме идате, другарю Черкезов. Владимир Ильич Ленин каза, че желее да се срещне с вас, за да побеседват.

Същия ден, 6 декември 1918 г., аз заедно с Александра се отправих към московския кабинет на Ленин, който се намираще в Кремъл.

Ленин ме прие както винаги дружелюбно. След като поговорихме на общи теми, той премина към същността на въпроса.

— Другарю Черкезов, как то виждате, не е лесна работата на революцията. Трябва да се служи. За да се осъществи делото на пролетариата, трябва много жертви.

Той се замисли за миг и продължи:

— След окончателната победа над враговете на съветската власт ще има място за всички. И за вас също. Ще може да служите в редовете на нашата съветска авиация, която сега ще създадем. Авиацията е нещо ново, крайно необходимо, с голямо бъдеще. Авиаторите са смели хора. Не всеки може да стане авиатор. Вие можете да ни бъдете много полезен като летец.

Ленин ме погледна право в очите и натърти:

— Аз зная, че вие сте смел човек. Доказали сте на дело това. Сега ме интересува много какво става във вашата родина. Казвали сте на другарката Колонтай, че сте съгласни да заминете за България. Дайте да помислим как може да стане това.

Разговорът продължи около половин час. Уточнени бяха всички въпроси, свързани с пътуването.

Два дни след това отново почухах на вратата на Александра Колонтай. Заедно с нея отидохме в кабинета на Ленин. Вдясно от бюрото на канателите седеше Кръстис Раковски.

Ленин прекъсна започнатия с него разговор и се обърна към мене с думите:

— Всичко е готово, всичко е наред! Ето писмото!

Владимир Ильич Ленин ми подаде запечатан плик, адресиран до председателя на Българската работническа социалдемократическа партия — тесни социалисти — Димитър Благоев. Раковски ми подаде свитък вестници и декрети на съветската власт, които държеше в ръцете си, открит лист, подписан от Дзержински, за да ми се дава съдействие от всички власти до границите на съветската държава, и билет за безплатно пътуване до град Орша.

На раздяла Владимир Ильич Ленин ми даде някои напътствия за далечния и изпълнен с рискове и неизвестности път, пожела ми леко пътуване и щастливо скорошно завръщане.

Вечерта на 8 декември 1918 г. пристигнах на гарата. Придружен от Кръстис Раковски. С вечерния влак напуснах белокаменна Москва.

„Винтовка, винтовка...“ — тяхо и същевременно толкова силно, че завладява цялото същество на момчето, се разлива руска песен. Партизанинът Христо Козлев е донесъл с нея в малката стаячка на баба Димитрова къща шротата на изранената съветска земя. В тая стая са звънели и пламенните слова за правда и щастие на партизанин Кирил Камбаров Петър Панайотов.

На 16 години Митко вече изпълнява важни задачи на Партията. Възложено му е да уреди среща на другар с партизанския отряд. Същевременно трябва да се занесе и брашно на отряда. За легнал в житото край пътя, Митко брой ударите на сърцето си във вечерната тишина. Уж не го е страх, но все пак по-лесно е да пожертваш своя 16-17 годишен живот, отколкото да съумееш в труден момент да запазиш живота на другарите. Дължът се спуска на тънка паяжина пред очите му, шумоли наоколо. Изведнаж: трак, трак, трак — отчутило в ясно отекват стъпки по шосето. Полициан. Изтръпва.

Полният минават толкова близо до него, че той усеща тежкото им дишане. Отгиват донякъ-

Кварталният отговорник

де и пак се връщат. Митко спира да диша. Трак, трак, трак — заглъхват стъпките им все по-палещ.

След малко двамата с другаря, когато чака, са на път за отряда. Задачата е изпълнена отлично.

Член на РМС в Горнооряховската гимназия, Митко е връзка със селските младежи. Пренася прогресивна литература от града в селото. Но фашизираните учители го дебнат. Когато на следващата година отива да се записва, не го приемат в гимназията.

Свободата идва у тях на 8. IX. 1944 г., когато баша му се завърща от затвора. Деветнадесетгодишният Митко е един от тези, които поеха пътя на доброволни към фронта, боец и офицер от армията, после работи в органи-зирания МВР.

През 1963 г. е назначен за квартален отговорник. Като такъв той е непрекъснато сред хората.

— А бе, Митко — започна с треперещ глас влезият при него

съседиян Николай Ганчев. — Парите ми, парите ми откраднаха! Знаеш ли колко са за мен 60 лева!

— Успокой се, бай Николай. Разкажи подробно какво се е случило.

Парите трябва да се намерят. Няма каквато и да е, каквато и да е. Бай Николай не се съмнява в никого. Но опитният работник скоро се ориентира в обстановката. На него му направило впечатление, че един от учениците, който живеят у ограбения гражданин, харчи безразборно пари, а освен това, предлага транзистор за продалеан. Скоро ученикът признава, че е взел парите и транзистора.

Димитър Дюлгеров каза, че каквато тайна не се крие в неговите успехи. Това е просто резултат на упорита работа и най-важното — общуването с хората.

През 1960 г. в с. Нова Върбовка бе извършена взломна кражба в магазина. Докато дойде оперативната група, Дюлгеров се отби в училището. Дената, свикна-

ли с него, веднага го заобиколиха, но и веднага забелязаха, че е разтревожен за нещо. Едно момченце проточи вратенето си, надигна се на пръсти и поверително му прошепна:

— Чичко, аз знам кой е крад от магазина.

Дюлгеров доверително сложи ръка на шръкналата косица.

— Сашко е, чичко, Сашко. Знаеш ли колко много шоколадови бонбони има. Черпи и нас Има нови карти. И пари има.

Понататък е ясно. Сашко явно навещал глава в канцеларията на училището.

Така докато оперативната група пристигне кражбата беше разкрит.

Немалко са и разкритите стопански престъпления от Дюлгеров. Много народни пари, присвоени от недобросъвестни граждани, са върнати в държавната каса благодарение на неговата навременна намеса.

Недалка КОСТОВА

ЩЕ ПОМНЯТ ТЕЗИ МИНУТИ

Няколко празнично облаче на хор се събраха неотдавна в парк „Никола Габровски“ — Велико Търново. Децата, които играеха тук, се заеха за краищата на любопитно и се за тичаха нанякъде.

на живота си тия скъпи минути. И малката червена книжка, получена пред юбилейната 50-та годишнина на Октомври, всички ще пазят чиста, неопетнена.

Я. Янков

Започна малкото тържество. Другарят Дамин Даманов — секретар на Заводския партиен комитет в ДМЗ „Червена звезда“ в Дебелец говори за задълженията на комуниста, за задълженията, които стоят пред него. После той връчи тържествено партийните книжки на приетието наскоро 31 нови членове на Партията в завода. Поздравът му сякаш говореше: „Ако досега си бил добър, то от днес нататък трябва да бъдеш най-добър!“.

Всички ще запомни до края

На снимката: другарят Димитър Петров Шопов получава партийния си билет.

ПОМОЩА ЗА КОМИСИЯТА НА РАБОДЕН КОНТРОЛ

От няколко години в с. Златарича има модерна фурна, в която са налице всички условия за производство на качествен хляб. Месени наред обаче хората купуваха от магазините сушен хляб. И не само златаричани, но и жителите на оне редица села от района на общината, които се снабдяват от златаричката фурна, се оплакваша, че хлябът не само е суров, но че в него се намират клечки, хартии и др.

По инициатива на комисията за народен контрол беше извършена проверка на фурната. Установи се, че поради повреда на електромотора на машината за отсяване на брашното, за да си посетят труда, майсторите-хлябари спускали брашното напред. А за суровостта на хляба причината е в неспазването на технологията при приготвянето му. В деня на проверката бяха бракувани 480 хляба — сметка на виновните лица.

Раководството на потребителната кооперация „Полем“ взе решителни мерки за премахване на допуснатите грешки, а резултат на което качеството на хляба чувствително се подобри. М. Димитрова

СССР ОТКРИ ПЪТЯ КЪМ КОСМОСА

На границата на XX век в Русия вече живееше и твореше Циолковски — основоположник на ракетната техника, беше Можайски — изобретател на първия в света самолет, Жуковски — основоположник на съвременната аеромеханика, баща на руската авиация, както го наричаше Ленин. Съществуваша друга, не по-малко забележителни учени, които дадоха значителен принос за развитието на научно-техническата мисъл. Много от тях мечтаеха за времето, когато летателните апарати, създадени от човека, ще преодолеят земното притегляне и ще отнесат хора към други небесни тела.

Но тогава нямаше нито ракети, нито спътници. А и не можеше да има. Равнинното на икономиката на царска Русия, нейната техническа база бяха толкова ниски, че не можеше да се говори сериозно за практически предвидяване в тази област.

Русия беше предимно аграрна страна. По общия обем на промишленото производство тя изоставаха от САЩ в икономическо отношение (по производството на глава от население — 21.4 пъти, от Англия — 14 пъти, от Германия — 13 пъти). Великата октомврийска революция постави основата за бурно развитие на икономиката на Русия, за нейната индустриализация.

Съветската власт създаде максимални възможности за работа на учените, откри многобройни училища, проектантски организации. Още през тридесетте години в Москва, Ленин-

град и други градове на СССР започват да работят групи за изучаване на реактивното движение, открива се реактивният Научноисследователски институт, през 1930 година колектив от учени, които работят в газодинамичната лаборатория в Ленинград, в резултат на теоретични и експериментални изследвания, създаде първия отечествен ракетен двигател, работещ с течно гориво. През следващите години бе разработана серия от още по-усъвършенствувани двигатели за ракети. Бяха изстреляни първите съветски ракети.

През юни 1941 година хитлеристка Германия вероломно напдна СССР. Започна Великата отечествена война. Това беше най-кръвопролитната война в историята.

Като спечели велика победа, съветската страна, лекувайки дълбоките рани, причинени й от врага, отново започна да набира сили за могъщо движение напред, за прогрес на науката и техниката.

И не случайно именно в СССР за първи път в света беше построена атомна електроцентрала, бе създаден най-мощният в света ускорител на елементарни частици, бе спуснат във вода атомен ледоразбивач, бяха създадени лазери, в които се концентрира грандиозна енергия.

Разполагайки със съответната научно-техническа база, мощ на икономика и висока култура, Съветският съюз осъществи най-голямата мечта на човечеството — създаде и изстреля в Космоса изкуствен спътник на земята.

Още първият в света съветски спътник на Земята, пуснат в орбита на 4 октомври 1957 г. — изкуствен спътник, тежестта — 83.6 кг (ще припомним, че първият американски спътник, изстрелян през 1958

година, тежеше 13 кг). След това в изследването на космическото пространство Съветският съюз тръгна не само по пътя на увеличаване теглото на спътниците, но главно по пътя на все по-задълбоченото и всеотдайно изучаване на околното и космическото пространство.

Първите спътници на Земята показяха високо съвършенство на ракетно-космическата техника, създадена от съветските учени, възможност да се премине към по-сложни проблеми в овладяването на космоса. През 1959 година започна нов етап в космическите изследвания. В Съветският съюз беше изстреляна първата в света космическа ракета. Нейната последна степен достигна втора космическа скорост, влезе в орбита около Слънцето и стана първата изкуствена планета в слънчевата система.

Но най-важното събитие след изстреляването на първия спътник беше полетът на съветска космическа ракета до Луната през септември 1959 г. Луната е най-близкото до Земята небесно тяло. Именно поради това първото космическо пътуване ще бъде извършено до Луната. Ето защо е необходимо хората да знаят какво предста-вява нашият естествен спътник и каква е неговата природа.

През октомври 1959 г. автоматичната междупланетна станция „ЛУНА-3“ за първи път в историята фотографира обратната, винаги невидима от земята, страна на Луната и даде оромен материал за физическата природа на нашия естествен спътник.

Светът посрещна с възхищение съобщението за полета на първия в света космонавт Юрий Гагарин на 12 април 1961 г. И пак е символично, че именно в Космоса първ беше съветски гражданин, възпитан на Ле-

нинския комсомол и на Комunistическата партия. Мнозина в чужбина смятаха полета на „Восток“ с Гагарин на борда за „чудо на века“, но нямаше никакво чудо. Това беше самата действителност, основана на научното и техническото могъщество на Съветския съюз.

Бъдещите космически полети към далечни небесни светове ще се извършват с големи екипажи. Ето защо много важна крачка по пътя към усвояването на Космоса беше първият полет на съветски екипаж (Владимир Комаров, Константин Феоктистов, Борис Егоров), в който освен командир на кораба, влизаха още учен-космонавт и лекар-космонавт.

И отново съветски хора в Космоса. И отново — нов етап в изследването на Вселената. На 18 март 1965 година съветският космонавт Алесей Леонов — първият човек в света — напусна кабината на космическия кораб „Восход-2“ и излезе в открития космос. Днес човекът не е прикован вече към нашата планета, той излезе извън пределите на атмосферата и започна да овладява Космоса.

Продължава наследяването на Луната. На 3 февруари 1966 г. съветската автоматична станция „Луна-9“ за първи път извърши меко кацане на повърхността на Луната. Уникални панорами на лунната повърхност бяха предадени на земята с помощта на фототелевизионна система. В орбита около Луната бяха изведени няколко изкуствени спътника.

Съветски хора започнаха всички най-важни етапи в овладяването на Космоса. И това е естествено. Страната, която откри пред народите пътя към социализма, сега прокарва пътя към Вселената.

Валерий ЛУЦНИИ
научен наблюдател на
Агенция „НОВОСТИ“

АРБАНАШКА РОМАНТИКА

Сил: Николай КАЧАКОВ

Борба

НАШАТА ЗАДАЧА Е: 700 кг ПШЕНИЦА СРЕДНО ОТ ДЕКАР

(Продължение от 1 стр.)

структурно състояние, без всякакви буци и растителни остатъци от предшественика. На обработките не се скъпим. Последното дисковане вършим с влажни след дъждовните сланици, равняване на площта и замиване на наличната влага в почвата до деня на сеитбата.

От ранните предшественици площите се поддържат чисти през цялото лято. След всеки паднал дъжд вършим обработките с джолцини, култиватори и влачки за разрушаване на почвената кора и унищожаване поникналите плевели и самосеви. Досега например площите от нашите ранни предшественици са обработени така по четири пъти. Дълбоката основна обработка за пшеницата „Безотая—1“ дава възможност тя да развие добре дълбоката си коренова система, за разлика от останалите пшеници. От тази година оранта при нас е фигурна. Това много помага в площите за пшеницата да нямаме никакви бразди и разори в целия блок. Това обаче може да се приложи в добри блокирани площи.

Обработката на почвата в нашето стопанство се приема от комисия, в която участват председателят на стопанството секретарят на партийния комитет (без да е задължен), агрономът на участъка, чиято оран се приема. След окончателен преглед и даване съгласие на комисията замочва сеитбата. Ако обаче се прецени, че блокът не е готов, а ние сме добили вече опит в оценяването, за почва допълнителна обработка, докато площта стане напълно годна за сеитба.

Торенето се извършва по следния начин. През есента на 1966 г. всички площи бяха на торени средно с по 60 кг суперфосфат, даден еднократно преди основната обработка. На отделни площи стигнахме до 80, на други — по 40, диференцирано. Развърхването на тора извършихме прецизно, с тарелкови тороразпръсквачи, изработени в МЗ — гр. Полски Тръмбеш. Присеитбено торене, както и торене преди сеитбата върху оранта, не сме вършили. Ние смятаме обаче, че когато даваме суперфосфат повече от 60 кг на декар следва да се внася също, като количеството над 60 кг се внася на 10—12 см дълбочина. Това да стане присеитбено.

Планът за торенето при нас

правим съчетано с ИПС.

СЕИТБАТА И СРОКЪТ

Сеитбата извършваме от 25—27 септември до 20—22 октомври. Въпросът за срока при нас е най-важният момент в работата ни. Структурата на предшествениците ни е следната: борови — 26 на сто, слънчоглед — 34, царевича за силаж — 15 и останалите 25 — царевича за зърно. Над 3000 дка царевича за зърно остават за засяване с пролетни култури. Захарно и крмно цвекло не използваме като предшественик на

СЕМЕНАТА

Миналата година използвахме първокласни семена и само 15% второкласни, с абсолютно тегло 43—44 грама. Семена на нашите семена са само първокласни, с 46—47 г абсолютно тегло. За семенните участъци са осигурени 30 т елит и 45 т от първо размножение. Това е и част от помощта на нашия добруджански ИПС. Миналата година засяхме в повече ко 4.3 тона на декар семена или около 64 тона. Постигнатото обаче оправдава напълно тези разходи.

грешки. Правилно е то да приключва до 15—20 февруари, да се извърши изключително с тарелкови тороразпръсквачи. Ние решително сме против ръчното центробежното и в известна степен — самолетното торене поради икономически съображения. Пролетният преглед на посевите установи, че те са в отлично състояние. Идещия от наторяването нямаме. Постигнато бе идеално наторяване. Гъстотата беше от 650 до 950 растения на един квадратен метър, а имаше посеви и с 1100—

чрез право комбайниране. Разделната жътва е изостанена, главно поради икономически съображения и по препоръка на ИПС.

Жътвата извършваме групово от по три-четири комбайна. На всяка група Общинският партийен комитет и управителният съвет на стопанството изпращат отговорници по качество на работата, по организацията на труда и пр.

Тази година за отговорници за жътвата бяха изпратени секретарят на Общинския народен съвет, секретарят на Общинския комитет на ДКМС, който е агроном, председателят на Общинския комитет на Отечествения фронт — дългогодишен бригадир и други.

На тези другари по време на жътвата се заплащаше твърдо по 4 лева на ден от ТКЗС. То си начин на компетентен контрол и часовото заплащане на комбайнерите допринесоха за намаляване на загубите на зърно. Комбайнерите се движеха само на първа или на ниска скорост с две трети пълен хедер, за събиране на последното зърно. На отделни наши площи бригада „Черкез“ получи по 804 кг бункерно тегло от 300 декара. Редича други площи от по 500 и повече декари дадоха по над 700 кг бункерно тегло. Този добив следваше да се прибира много внимателно, с голям контрол и премии от страна на стопанството, водене на социалистическо съревнование и т. н.

Сега нашият трудов колектив се е заел с всички сили за достойно посрещане на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Най-голяма е работата ни отново на полето. Семената са готови, машините — също. Битката сега се води за основно борба на площите. Тук се съсредоточават всички сили и резерви. От това зависи до 20 октомври да засеем и последния декар пшеница.

В първичните партийни организации и бригадите сега се разглеждат приетите мероприятия по отглеждането на пшеницата за следващата година. Изготвен е агротехническият план за пшеницата, отделно — план за торенето на всеки блок, отделно — на семенните участъци. Макар и много трудно да бъде, колективът на нашето стопанство си поставя задачата през 1968 година да произведе по 700 кг среден добив пшеница от цялата площ.

И ЖЪТВАТА

Други грижи по прибирането не сме вършили. Зреенето на пшеницата протече нормално, при добри атмосферни условия. Жътвата започнахме на 12 юли с наличните 11 зърнокомбайни СК—3 и СК—4. Тя продължи до 8 август и то с помощта на други комбайни. Периодът й бе удължен, поради падналите валежи около 16 юли, които траяха около 4—5 дни. Извършено

УСПЕХИТЕ СА ДОБЪР ИМПУЛС

Напрегната и много беша работата през лятото в ТКЗС „Септември“ — Сухиндол. Но кооператори и механизатори с усилен труд, въпреки жегата и усуката, навреме подредиха културите, навреме и без загуби ги прибраха.

Заплануваните 3800 т пшеница бяха прибрани в хамбациите, получени бяха 100 т ечемик надпланово, от останалите култури бе получен по-висок добив от предвидения. Особено добра беше реколтата от прасковите. Вместе 40 т, а стопанството бяха набрани и предадени 125 тона за външния и вътрешния пазар. В много добро състояние са и лозяните, особено в Горско Калугерово и трети производствен участък в Сухиндол. Кооператорите очакват 60 на сто от корените 6 милиона лозяници да бъдат първокласни.

За есенната сеитба в извършено картотекиране на площите, предвидени за мероприятията, които ще се осъществят на отделните блокове, за да повишен добивът през 1968 г. дна. Разработен е и план за торене с азотни и фосфорни торове на площите, определени за висок агрофон и на останалите. На висок агрофон ще се отглеждат 3000 дка пшеница и стремежът ще бъде да се постигне

лучи, среден добив от тях 400 килограма. Ще бъдат засети само първокласни семена, направен е сортообмен и са доставени 130 т семена за „Безотая—1“ второ размножение. Всички площи засети с пшеница, ще бъдат наторени с по 12—15 кг амониачна селитра и 40—60 кг суперфосфат на декар преди сеитбата. Присеитбено ще бъде внесен по 5 кг на декар гранулиран суперфосфат.

Освободени са вече площи от захарното цвекло, слънчогледа и половината от лозяните, засети с царевича. Прибирането на царевича трябва да завърши до края на септември, а сеитбата ще се извърши от 25 септември до 20 октомври.

Гроздовата реколта тази година не е много добра в по-голямата част от лозята на стопанството, поради падналата през лятото градушка. Въпреки това се полагат усилия да бъдат предадени за износ 1300 тона. Организиран са 9 пункта. Най-добре работят тези в Бяла река и на трети производствен участък в Сухиндол. Последните валежи причиниха напукване на гроздето и гниене. Това наложи да започне веднага браването на винените сортове.

Неделчо ТИНЧЕВ

Хора, с които се гордеем

НАЧАЛНИКЪТ НА РЕМОНТНАТА РАБОТИЛНИЦА

И неговите ръце са припнати от машинното масло. От сутрин до вечер той е в авторемонтната работилница в Долна Оряховица. При него работят десетки хора с различни характеристики. На началникът на работилницата Григор Илиев е на мерил път към душата на всеки от тях. Хората го уважават, слушат, готови са да изпълняват и най-трудните задачи. Затова и планът за ремонтите на тази година е далеч преизпълнен.

Един среден на ръст човек, с побелели от времето коси, но с бодра походка, още в зората поема пътя към ремонтната работилница. За Григор Илиев денят идва с грижите, с вниманието към поверените му машини и хора. А отговорността тук не е малка. Цялата механизация на стопанството, прибирането на реколтата и об работката на културите зависи от колектива на работилницата. Сега, в напрегнатите сеп-

темврийски дни, цялото внимание на Григор Илиев е насочено към осигуряване на най-бърз и качествен текущ ремонт на постъпващите машини и съоръжения. За да бъдат намалени престояните на полето до минимум, Кукурузокомбайните все още са готови за прибиране на богатата реколта от царевича. Безаварийно работят слънчогледокомбайните, цвеклокомбайните, автогаторният парк. В основни линии е завършен ремонтът на прикличия инвентар на машините за есенната сеитба. Безотказно работят помпните станции и поливните съоръжения.

— Всичко зависи от колектива. Зорав ли е, силен ли е и работата върви — казва Григор.

Голяма роля в този колектив играе началникът на работилницата. Той е ръководителят и от неговия пример, от личните му качества и отношението към хората зависят много неща.

Бай Горчо, както всички тук го наричат, е началник на ремонтната работилница, от както тя е основана. Пред очите му това предприятие, някога помещаващо се в стари обори, е израснало в съвременна богато оборудвана работилница с многоброен колектив. И ето, че новата сграда е вече тясна и започва строителство на нови по-голяма работилница. Двадесет години Григор Илиев вече е сред машините и хората. Близо 10 години ръководи ремонтната работилница в Долна Оряховица. И най-голямата отплата за положения труд и грижи е уважението на машинистите и техниците, на хилядите кооператори.

Стоян АГОВ

ОБОРУДВАНЕТО НА ДИП „ЕЛБА“ И СЪВРЕМЕННИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

В Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет от март т. г. „За по-нататъшното усъвърняване на техническия прогрес в Народна република България“ между другото четем и следните редове: „Държавните стопански объединения до края на 1968 г. да укрепят и разширят техническите отдели и органите за технически контрол към предприятията и на учните организации, за да се осигурят съвременни технологии и бързо внедряване на създаваните нови изделия в производството“. Така е записано, но дали тези жизнено важни задачи не са стояли пред ръководствата и колективите на ДИП „Елба“ — Елена и ДСО „Стара планина“ и по-рано? Едва ли ще се намери човек който да работи в тези колективи и да отговори отрицателно.

При голямо положение на нещата би следвало да се очаква, че редича въпроси по техническия прогрес, които с голяма стойност неразрешени, сегашните нов тласък. Но що е все още остава само с надеждите и с очакването, защото действително обещанията от най-отговорни фактори на ДСО „Стара планина“ продължават да бъдат в сила, годината отминава и почти всичко е по старому.

Известно е, че в ДИП „Елба“ в нови и скъпи производствени постройки има твърде много остатъци. Едно от най-старите съоръжения е било ново и модерно преди повече от четвъртък век и е било собственост на не един стопанин. С една дума — отдавна морално и материално остаряла техника. Въпреки това туканите специалисти горделиво изпълняват повелата „да се изстиска колкото се може повече от техниката“ но с нея съвременните темпове не се достигат. Едно от най-новите съоръжения е блок-бантинът „Юе“ монтиран през 1959 г. Монтиран, но недооборудван със спомогателни машини и съоръжения. Причини за това положение — обективни и субективни, колкото щеш. И никой не е случайно, че машината тождество години не може да сгнатовари чакълото не може да се използва докрай производствено и капацитет.

Редича години съответните висши инстанции сякаш забравят, че тук се работи с твърде стара техника и се използва сурина, която постоянно се влошава. А в правилника за държавните стопански объединения е записано дословно: „Обединенното подпомага предприятията и подделенията да съставят планове, които осигуряват най-ефективна стопанска дейност, повишаване производителността на труда, снижаване себестойността на продукцията и увеличаване на социалистическите натрупвания, както и бързо внедряване на новите изделия и асортименти и технологии за тяхното производство.“ Хубаво е записано в постановлението, че в плановите и мероприятията по техническия прогрес „всяко предприятие трябва да установи дали в разработените от обединението или министерството прогнози са засяга дейността на самото предприятие“.

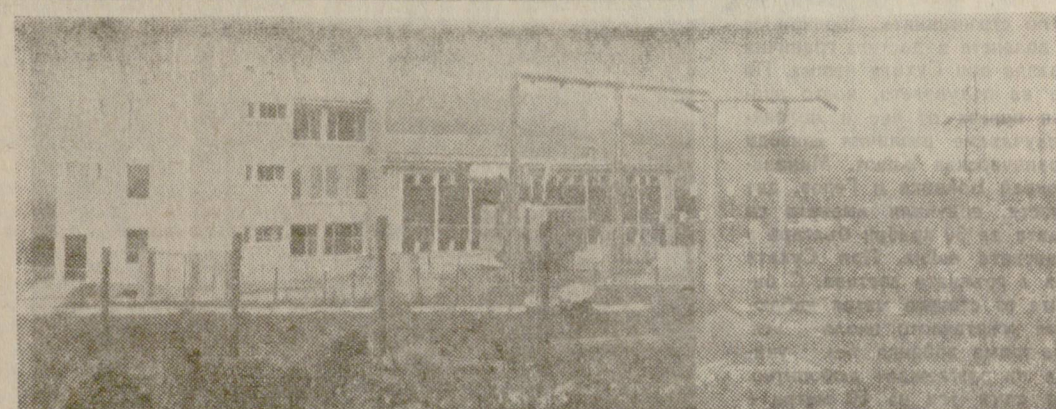
За голямо съжаление в прогнозите на ДСО „Стара планина“ колективът на ДИП „Елба“ никъде не може да се види. Обаче в разговорите с най-отговорни ръководители от обединението и в техните обещания то се среща. Уговорено е не един път предприятието да се профилира за преработка на вносна иглолистна сурина за производство на асортименти в готов завършен вид (автомаркетна, туристически къщици и др.). Този момент е за легнал и в мероприятията за осигуряване и повишаване производителността на труда в предприятието. За целта е вписано, че следва да се състави и осъществи технология с два гатера „Херкулес“ и трябва да бъде изпълнено до края на третото тримесечие т. г. Изпълнителят му е Проектно-конструкторското бюро на ДСО „Стара планина“. Средствата трябва да се осигурят от фонд РТУ. Досега това не е осъществено, съмнително е дали ще бъде изпълнено въобще и до края на годината. Обединението не помата много активно за изграждането и оборудването на нов цех за изработване на детайли за обивка на вагони, автотрамаркетна, за направата на слобемни къщици и т. н. Не е по-добра помощта му и за изпъл-

нението на другите мероприятия.

Ръководството помага много усилия, за да издигне на по-високо равнище производството и качеството на своята продукция. Не са малки и не са безрезултатни усилията му за подобряване на работата и по другите показатели. Например докато през 1965 г. е достигната едва 99,9 на сто от производителността на труда на 1960 г., то в 1966 г. тя вече е 109,4 на сто. А спрямо 1965 г. производителността отскача вече с 9,2 пункта. Предвиденият ръст на производителността на труда по петилетката за обединението е постигнат от колектива през първото полугодие на т. г. Установено е и технология и е пуснат в експлоатация многоброен циркуляр в гатерния цех, благодарение на който производителността се увеличава с 1,2 на сто. В същия цех е внедрена и технология за производство на минни таваници, чийто икономически ефект надхвърля 3000 лв. За над 7000 лв. е годишният ефект и от внедряването на технология за производство на парникови рамки. Всичко това е осъществено с 30—40 души по-малко от предвидените.

На този колектив и неговото ръководство може да се разчита от обединението, Окръжният и градският комитет на Партията проявяват постоянни грижи за укрепването, затвърдяването на постигнатите успехи и за перспективното развитие на предприятието. Тези грижи намират израз в лични и делови разговори с ръководствата на обединението и министерството, които проявяват разбиране и оказват помощ на ДИП „Елба“. Обещанията, които се дават, не са малко. Сегашното оборудване обаче не отговаря на съвременните изисквания. Нужно е проблемите да се решават в светлината на изискванията на петилетката, за да се осигури най-ефективно използване на материалните, трудовите и финансовите ресурси! Компетентно творчески и с разбиране трябва да се огледа всичко в предприятието, да се определи и изясни окончателно неговият профил.

Михаил МАНОЛОВ

Поради нарастващата нужда от електрическа енергия в района на Стражица се наложил построяването на нова подстанция, която ще трансформира електрическа енергия от 110 000 на 20 000 киловолта.

На снимката: новата подстанция преди пускането ѝ в редовна експлоатация.

Сн.: Н. ДИМИТРОВ

КАКВО КУПУВАХА И КАКВО КУПУВАТ НА СЕЛО

Човекът, направил покупка в магазин, дори без подозира, че по този начин извършва действие от важно социално значение. Въпросът е само да се види търсенето на различни стоки и покупателната способност на хората, но и характеризираща цялото търсене и неговата структура. С други думи, тя служи като своеобразен барометър на икономическия живот на страната.

И така, какво купуваха на село по-рано и какво купуват сега?

Като говори за значението на Октомври Ленин подчертава, че в резултат на революцията първи и повече от всички са спечелили селяните. Те престанаха да плащат стотици милиони за земята, която не им принадлежеше, а в резултат на революцията първи и повече от всички са спечелили селяните. Те престанаха да плащат стотици милиони за земята, която не им принадлежеше, а в резултат на революцията първи и повече от всички са спечелили селяните. Те престанаха да плащат стотици милиони за земята, която не им принадлежеше, а в резултат на революцията първи и повече от всички са спечелили селяните.

Помислете само: свобода да ядеш собствената си хляб! Същият този хляб, който той е получил със собствената си труд. През 1912 г. например в селата са гледували повече от 30 милиона души. На 65 процента бедни селяни не стигал хлябът до следващата реколта. Кошунствена несправедливост предизвиквала не сами отчаяние, но и гняв, в огъня на който загинаха защитниците на несправедливостта, като се поче

от главния помешчик — Николай II и се свърши с неотстъпчива му по алчност селски издигнат кулак.

На хората съвсем не им е било до покупки. Нищо чудно, че белият списък на стоките, купувани от селяните преди революцията, се е състоял от три-четири предмета: сол, кибрит, газ, сапуни и рядко памучни тъкани. Справедливостта изглежда да кажем, че дори през 1924—25 г. горепосочените стоки се представяли по-малко от една трета от селския стоков оборот. Затова пък през 1966 г. тези стоки съставляваха само около 6 процента от всички други покупки.

Беше време, когато наричаха Русия „цървулена“. Известен е документ с дата 1923 г., когато в Чувашия са били поръчани 2 милиона чифта цървули. При това за всеки сто чифта се препоръчвало да се дават на майсторите четири килограма сол, литър газ и един метър басма. Както види дате, трудът се заплащал имен не с тези стоки, които били особено дефицитни.

А ето че съвсем неотдавна пак потърпяваха цървули. . . За поста новката на операта „Снежанка“ в Челябинския театър за опера и балет. Административната се разсипа да търси тази стока. Спаси един магазинер от деспотизма на кохозниците с пари и в натури, както и въвеждането на галантирано заплащане на труда на селото.

Дойде време да се отхвърлят като остарели възгледите на от

Истина е, че цифрите омръзнаха. Но макар и скучни, те са красноречиви. Затова аз ще прибегна до цифри, тъй като те по-добре от всичко друго разказват за нашите постижения. Не трябва човек да има специална подготовка, за да разбере, че покупателната способност на човека се намира в пряка зависимост от жизненото му равнище, от реалните му доходи. Статистиката показва, че реалните доходи на селяните растат по-бързо, отколкото реалната заплатата на работниците и служещите.

През последните години благо състоянието расте с още по-бързи темпове: реалният доход на глава от населението за периода от 1959 до 1964 г. се увеличава средно с 3,2 процента годишно, през 1965—66 г. — два пъти по-бързо, средно с 6,5 процента.

Може да възникне логичният въпрос: С какво да се обяснят по-бързите темпове на нарастване на доходите на селяните? Отговорът е един: в този факт намери отражение закономерният процес на доближаване равнището на живота на работническата класа и на селяните. Разбира се, трябва да отбележим, че тези различия в равнището на живота не са премахнати напълно.

Огромно значение придобиха също всекмесечното авансиране на кохозниците с пари и в натури, както и въвеждането на галантирано заплащане на труда на селото.

Дойде време да се отхвърлят като остарели възгледите на от

ношение на селската търговия като търговия, която има предимно непродуктивен характер. Всъщност сега селото стана голям потребител на всички хранителни продукти.

Селото купува сега половината от продаваните в страната на мутина тъкани, много трикотаж, вълна, обувки. През 1965 г. и първата половина на 1966 г. селяните са купили само четири селска кооперация 1,3 милиона телевизори, 356 000 хладилници, 1,1 милиона перални машини и около 4 милиона мотоциклети и велосипеди.

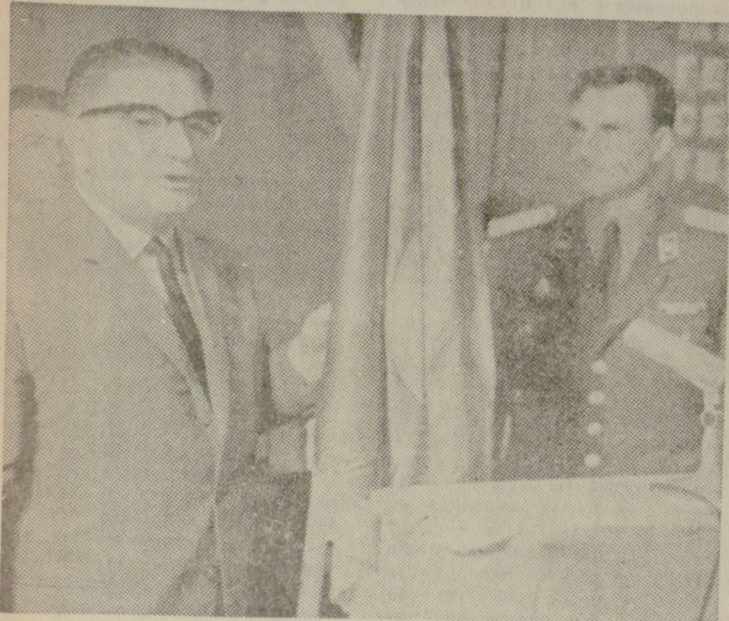
Още по-голямо впечатление прави желанието да се купуват пилана. И не от суета, не че е красива мебел, а за да учат децата им музика. Стотици деца се учат в музикални училища, построени и издържани от кохозите. За духовния ръст на селското население може да се суди и от търговията с книги. Селото сега купува три пъти повече книги, отколкото цяла дореволюционна Русия.

Съветските селяни живеят днес по-добре, отколкото вчера и са твърдо уверени, че утре ще живеят по-добре, отколкото днес.

Яков ОРЛОВ кандидат на икономически науки Агенция „НОВОСТИ“

Борба

ПРАЗНИК НА ГРАНИЧНАТА БРАЗДА

Д-р. Йордан Костов връчва преходното знаме на Окръжния комитет на БКП и на Окръжния народен съвет с лика на Георги Димитров и значката Отличник по бойната и политическата подготовка.

(Продължение от 1 стр.)

визори и радиоприемници, които се дава дневно по 1000 телевизора и по 1200 радиоприемника, за строителството на големия химически комбинат край Свилов, че в края на петата петилетка машиностроенето в окръга ще има дял 25 на сто от общата промишлена продукция, химическата промишленост — 8,6 на сто. Разгряйки социалистическото съревнование в чест на 50-годишнината на Великия октомври колективите на промишлените предприятия за деветмесечното ще дадат надпланова продукция за повече от 14 милиона лева и ще произведат в сравнение със същия период на миналата година продукция за повече от 30 милиона лева.

Селското стопанство, на което се падат 13 на сто от площите в страната, засети със захарно цвекло, 17 на сто от гроздето за преработка и една пета от плана за страната за износ на грозде и 20 на сто от лозовите пръчки също успешно изпълнява плана и дадените обещания.

В продължение на 21 години, каза в заключение д-р. Костов, в люти схватки със заклетите врагове на социалистическата ни Родина, вие завоювахте големи успехи. Показате се уверени войни, предани до смърт на своя народ, горещо обичащи своята Родина, готови на саможертва в името на нейната свобода. В този героичен път на всеотдайност на граничарския небосклон изгряха десетки ярки звезди, които ни кога няма да угаснат. Завинаги в сърцата на трудовите хора ще живеят образите на Вергил Ваклинов, Асен Илчев, лейтенант Калев, ефрейтор Косев и много други граничари, които не пожалиха живота си, за да остане неприкосновена границата на социалистическата ни Родина.

Ние се гордеем от сърце с успехите на поделението, гордеем се с 24-те отличници по бойната и политическата подготовка от нашния окръг, между които м.л.с. Тодор Блажев, редник Георги Станчев, редник Дамьян Дамьянов, м.л.с. Борис Марков и др.

ивица отделя пътя на граничния наряд на наша територия. Разглеждаме съвременните технически средства в помощ на граничарите.

При Сухата чешма преди години е ставал голям пограничен инцидент. На чешмата е имало бронзова статуя. Един ден група гръцки офицери, между които и един френски полковник, нахлуват на наша територия и започват да разкриват чешмата и статуята. Граничният наряд изпълнява дълга си. В престрелката френският полковник, любител на исторически ценности, е ранен. Бронзовата статуя е опазена и сега се съхранява като скъпа реликва.

През април т.г. опитен нарушител се опитва да премине границата. Преди години той е извършил измяна към Родина. Завърнал се, се предава и „разкайва“. Прекърва известно време в Родина и отново тръгва по пътя на предателството. Местата, които отлично познавал, обаче сега таси в тишината си, недолговечни средства за неговите цели. Те „докладвали“ точно къде се намира нарушителят и на последните петдесет крачки точен изстрел на граничния наряд го лишава от възможността да съществува пълноценно си дело. През юни един шофьор, ползувал се с доверието на граничарите, редовно извозва дърва и дървен материал от охраняваната зона. Работният му ден завършва както обикновено. Откарал товара в града, той веднага открива друга кола в се появява в района. Остава колата и тръгва към друга-

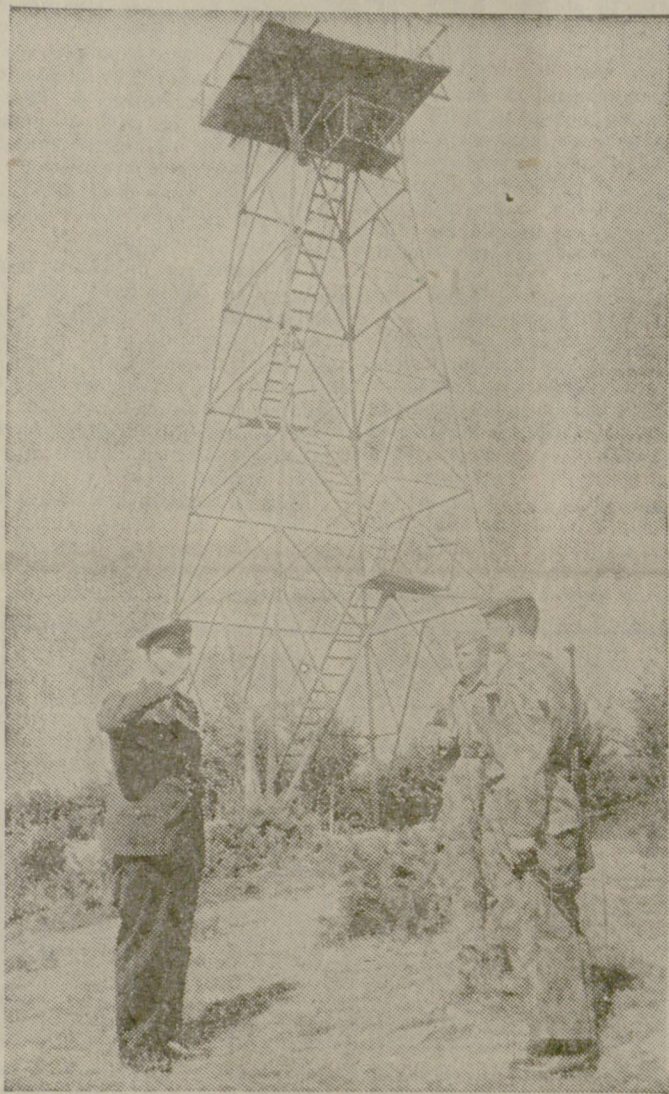
та страна. Неизменно още някакво крачка и сам е принуден да вдигне ръце и да молви за неща.

Десетки такива случаи са свидетелство на граничарите. На поста за наблюдение заварихме Илия Петков Борисов от Недан и Стойко Денев Стойков от Опан, Старозагорско. След рапорта (на снимката) ние се изкачихме и от високо огледахме цялата околност. В далечината видяхме селует на сградата в Гюмюрджина, а под нас се очертаваха нивите, които правят непрестанна родната граница. Суровите и строги лица на граничарите ни посрещат дясно. Разглеждаме заставите, в които има уют, близък до домашния, условия за отлична бойна и политическа подготовка. . . . А после на хоризонта се появява „нарушител“. Следотърсачите. . . И стрелата ни замират. Спокойни и уверени бойците залавят „нарушителя“.

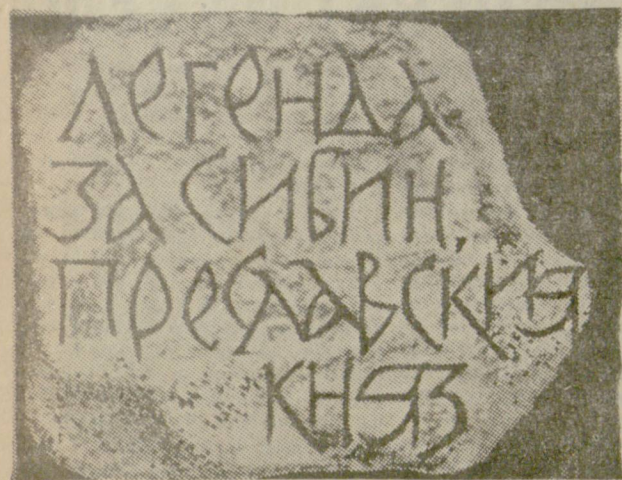
Отново концертна програма. Сърдечни срещи между майки и бащи, близки и познати, другарска трапеза, песни и кършени народни хора. . . незабравими мигове.

Внушителната колона потегля. Нейното посещение обаче оставя не само хубав незабравим спомен, от днес нататък над двестата участници в нея ще разнесат славата и подвига на българския граничар, ще станат пламнени пропандатори на най-тесна дружба на колективите на предприятията и кооперативите, на училищата и учрежденията с пазителите на нашия мирен живот.

Иван КОЛЕВ

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

ROMAN 17.

Адам слезе от планината към полата и до него не смееше да се приближи нито една жива твар. Той достигна долината, дето Ева тъгуваше, и когато тя го видя, за пръв път изпита съня. Тя не знаеше какво е то, а животното, толкова подобно на нея, обаче усети влечение към него и прикри гялото си с буйната си коса от белите до рамената. Адам я гледаше с остър вник. Той издаде такъв страшен вик, че Ева побягна да се

Омук започна историята на сътворението на хората и на чалото на човешката трагедия

на земята — създаването на племената, на народите, на господите и робите до появата на Боян мага и поп Богомил, най-великите човеко-вдъхновители и учители на земята които разкриха козните на дявола и посочиха пътя на спасението. . .

Седнала на един пън като съя та отшелница, Каломела разказа на княза тая догма, съчинена от светия отец, да обогати и запълни малко неясния пункт в Тайната книга. Божие озарение продукувало тези страници, написани от ръката му. Над тях се трудила и самата Каломела, дори и брат Тихик — главен доставчик на мастила, багри и заешки кожи. Отец Сидир превзгласил догмата в дървената сграда след молитвите на изповед, светият дух продължавал да го осена и сега се трудел над нови словесни трапези. Мъжките роптаели, жените тържествуваха. Тържествуваха и тя, горда, че е жена. Това личеше от усмивката и Коленичил в нозете и, князът я слушаше, готов да повярва в догмата, защото как другояче можеше да бъде създадена неговата любима?

До тия минути нищо не помрачаваше щастието му. През тези дни бе съзрявал себе си чрез нея Сетивата му се изостриха, очите му долавяха светлината като потоци от благодатни трепети. Мирисът на младите листа и на горските билки проникваше в най-скритите гънки на сърцето му. Неизброените гори вече не предизвикваха неговата осторожност и воля за борба. Князът престана да

ходи на лов — хранеше се с гъби и риба, разхождаше се безцелно с бленуващи очи и му се струваше, че се е възвърнал в най-хубавите юношески години. Беше чист и жадуваше да стане още по-чист, лъчезарен, като оня Добри, когото хвърлиха от Лобната скала в Търново. Сега, когато върнаше, че е познал бога, често мислеше за Добри и се признаваше в най-тежки престъпления. Ах, как го бе затапил и окалял Лукавият! Калугерът имаше право — душата наистина е ентелехия на паднал ангел. Но макар и виновна, тя се наслаждаваша — моли се, когато обичаше, когато се възхищаваша. Све гът на княза се простря извън видимия и се съвля с световите в самия него. Седмото небе съществуваше с всички небеса над кристалния похлукач. . .

Князът се хвърли в неотстъпна борба със Сатанайл. Той отече и забрави книгите, които беше чел отече и ония мисли, които го изпълваха с гордост и ирония. И чудо. Лукавият не се съпротивляваше. Той мълчеше. Главното му оръжие — чувствеността — не съществуваше: князът не мечтаеше за бялата пътя на девата. Мечтаеше за душата й.

Всеки път, когато го смущаваха съмнения, отиваше да се моли пред дъба, дето беше се молил Каломела. В гаква нуту се отказваше да върва на очите си, които му показваха света гакъв, какъвто го знаеше, защото вътрешният му взор го виждаше съвсем друг. От това се пораждаше ужасяваща двойственост. Вместо божия образ князът си предста

Борба Спорт • Спорт

Нашите отбори в „Б“ РФГ

В Лясковец

„ЛЕВСКИ“

СЕ АКЛИМАТИЗИРА

Всеки нов мач футболистите на „Левски“ стават все по-добри. Тонката ета на все по-послушания и „изпълнява“ жажата на състезателите. Първото им дупрене срещу техния съперник „Доростол“ — Свистява напълно потвърждава това. Видяхме отличен пробив по фланговете на В. Генов (9-11) и М. Генов (11-12), но за съжаление те не намериха необходимата възкре-

па. По този начин чисти положения бяха проиграни поради липса на съобразителност, спокойствие и най-важното — стрелково умение. Едва в 32-та минута праволюбният Пенев (7-11) отбеляза единствения гол.

През втората част в стремежа си да постигнат изравняване, гостите удряха с хаотичната си игра и домакините. Мачът загуби първоначалния си облик и на преден план излезе безразборното ритане. В. Генов, почувствувал липса на контрол, бе заменен с Карагьуров. Погрешна игра за безлязке в Даскалов (6-11). Той разкри коридор за много противникови атаки. Отново Маринов (1-11) и Велков (3-11) бяха на висота.

Победата е напълно заслужена. Да си кажем, че аклиматизацията на лекарите в „Б“ РФГ е на приклоняване и ще бъдем свидетели на все по-хубави и резултатни игри.

Ал. Чантаров

В Габрово

ЗАГУБА

НА „АКАДЕМИК“ 0:1

В неделя, в Габрово, „Акаде